

стаціонару поліпшує загальний стан, збільшує рухові можливості оперованої кінцівки, сприяє швидшому відновленню пацієнтів.

А. Л. ВАСИЛЬЧУК

ЕНІОАНАТОМІЯ МЕРИДІАНІВ ПЕРИКАРДА

З позиції еніоанатомії розглядаються утворення, топографія, будова, структура, функції, терапевтичні значення, наслідки структурно-функціональних порушень, надлишок і недостача енергій у меридіанах перикарда.

С позиции ениоанатомии рассматриваются образование, топография, строение, структура, функции, терапевтическое значение, последствия структурно-функциональных нарушений, излишек и недостаток энергий в меридианах перикарда.

From enioanatomy's position, the following is distinguished: creation, topography, constitution, structure, function, therapeutic significance, consequences of structural and functional disorders, of excess and lack of energy in pericardium meridian.

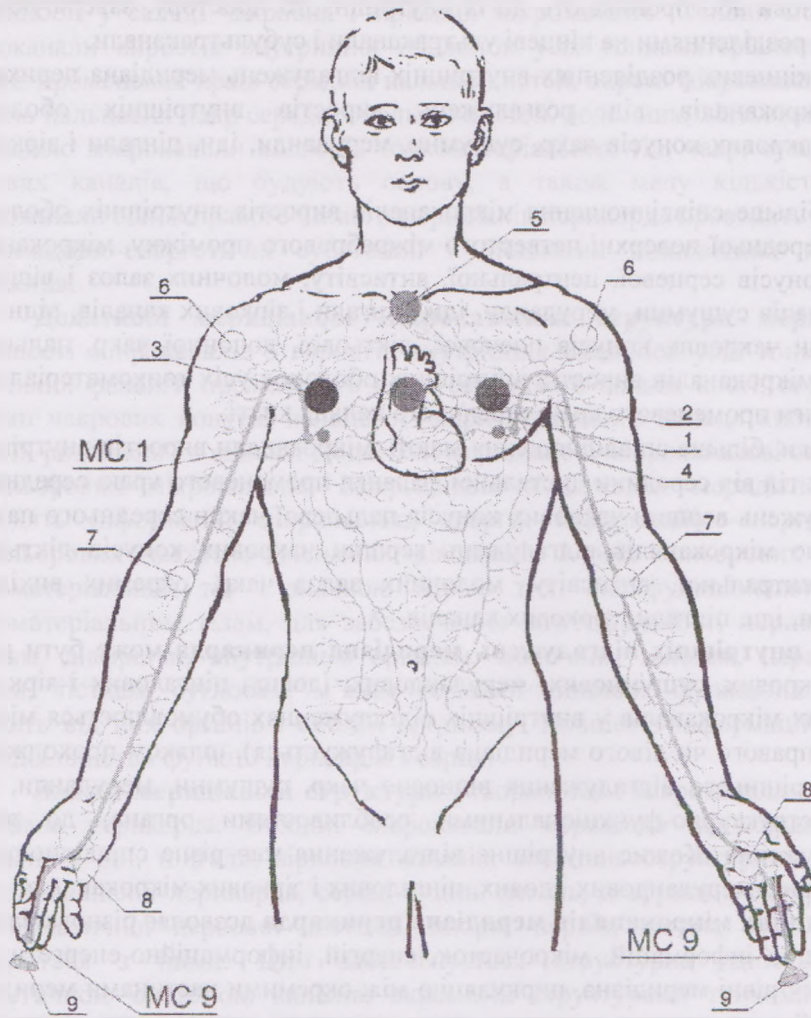
Утворення меридіана перикарда розпочинається виростами внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл (ТМТ) від четвертого міжребрового проміжку, початковою точкою тянь-чі (МС 1), локалізованою на передній поверхні четвертого міжребрового проміжку на 1 цунь латерально соска (мал. 1). До виростів внутрішніх оболонок спрямовуються окремі відгалуження вершин чакрових конусів серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, утворюючи початок і основу меридіана шляхом проникнення чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів до внутрішніх просторів оболонкових мікроканалів; злиття чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів з оболонковими мікроканалами в оболонково-чакрові, оболонково-сушумнові, оболонково-ідові, оболонково-пінгалові, оболонково-мерудандові, оболонково-зіркові і змішані мікроканали; з'єднання чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових, зіркових мікроканалів з оболонковими і шляхом прилягання чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових, зіркових мікроканалів до оболонкових мікроканалів.

Від початкової точки тянь-чі — четвертого міжребрового проміжку — основа меридіана перикарда піднімається вгору до третього міжребер'я, потім спрямовується на плече, йде по долонно-серединній лінії плеча, передпліччя, внутрішньому краю третього п'ясткового проміжку, променевому краю середнього пальця до дистальної фаланги і завершується точкою чжун-чун (МС 9) — на променевої стороні тилу дистальної фаланги середнього пальця кисті на пересіченні двох ліній, проведених паралельно прихованому і латеральному краям нігтя. Від початкової точки тянь-чі і початкової частини меридіана відгалужуються численні внутрішні гілки до перикарда, серця, судин, легень, діафрагми, внутрішніх органів, молочних залоз і парасимпатичної нервової системи (мал. 1).

По ходу лівої основи меридіана в його будові беруть участь окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів лівої плечової, лівої ліктьової, лівої долонної чакр, пальцевої чакри середнього пальця лівої кисті і мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця лівої кисті (мал. 1).

По ходу правої основи меридіана в його будові беруть участь окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів правої плечової, правої ліктьової, правої долонної чакр, пальцевої чакри середнього пальця правої кисті і мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця правої кисті (мал. 1).

У складі чакрових і зіркових мікроканалів є відмінності між лівим і правим меридіанами перикарда, які пов'язані з тим, що початок лівого меридіана в більшій мірі будують мікроканали

Мал. 1. Взаємовідношення симетричної пари меридіанів перикарда і чакр:

MC 1 — початкова БАТ, початок утворення основи меридіана; MC 9 — кінцева БАТ, закінчення основи і початок утворення додаткової структури меридіана; 1 — центральна чакра (ч.); 2 — серцева ч.; 3 — коричнева (антисвіту) ч.; 4 — ч. молочних залоз; 5 — вішудха ч.; 6 — плечова ч.; 7 — ліктьова ч.; 8 — долонна ч.; 9 — ч. середнього пальця кисті.

відгалужень чакрових конусів серцевої, лівої молочної залози чакр і лівого зіркового каналу, ніж початок правого меридіана. Початок правого меридіана в більшій мірі будують мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів антисвіту, правої молочної залози чакр і правого зіркового каналу, ніж початок лівого меридіана.

Чакрові мікроканали в різних місцях основи меридіана перикарда проникають до внутрішнього простору мікроканалів основи, зливаючись і з'єднуючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів основи, повертаються на 90°, спрямовуються в протилежному напрямі від основи до початкової точки меридіана тянь-чі, за напрямом основи до кінцевої точки чжун-чун (MC 9) і за напрямом численних внутрішніх відгалужень меридіана до кінцевих розділень, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали. Мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця кисті у ділянці кінцевої точки меридіана чжун-чун проникають до внутрішніх просторів мікроканалів основи, зливаючись і з'єднуючись з ними. Ті ж, що прилягають

до мікроканалів основи, спрямовуються в протилежному напрямку від основи до початкової точки юн-цюань і за напрямом численних внутрішніх відгалужень меридіана до їх кінцевих розділень, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали.

На початку, в кінці та в кінцевих розділеннях внутрішніх відгалужень меридіана перикарда — різне співвідношення мікроканалів від розгалужень виростів внутрішніх оболонок тонкоматеріальних тіл, вершин чакрових конусів чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів.

На початку меридіана більше співвідношення мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від передньої поверхні четвертого міжребрового проміжку, мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз і вішудхи чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів плечової, ліктьової, долонної чакр, пальцевої чакри середнього пальця кисті і мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця кисті.

В кінці меридіана, навпаки, більше співвідношення мають мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця кисті, мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри середнього пальця кисті і долонної чакри, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів ліктьової, плечової, вішудхи, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів.

У кінцевих розділеннях внутрішніх відгалужень меридіана перикарда може бути різне співвідношення оболонкових, чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів. Співвідношення цих мікроканалів у внутрішніх відгалуженнях обумовлюється місцем відгалуження від меридіана (від правого чи лівого меридіана відгалужується), шляхом проходження відгалуження, розміщенням внутрішнього відгалуження відносно чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і структурно-функціональними особливостями органа, до якого спрямовується внутрішнє відгалуження. Кожне внутрішнє відгалуження має різне співвідношення оболонкових, чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів.

Така композиція різнотипних мікроканалів меридіана перикарда дозволяє різноваріантну внутрішньомеридіанову циркуляцію інформацій, мікрочасток, енергій, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм на цілісному рівні меридіана, циркуляцію між окремими частинами меридіана та між його точками МС 1—МС 9, між чакрами молочних залоз, серцевою, центральною, антисвіту, вішудхою, плечовою, ліктьовою, долонною чакрами, пальцевою чакрою середнього пальця кисті, між точками і чакрами, між точками, чакрами, сушумною, мерудандою, ідою, пінгалою, зірковими каналами, перикардом, серцем, судинами, легенями, діафрагмою, внутрішніми органами, молочними залозами, парасимпатичною нервовою системою, шкірою, нервами, кістками, суглобами, м'язами верхньої кінцівки та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. Більший об'єм енергій інь меридіан проводить від початкової точки тянь-чі — четвертого міжребрового проміжку, через верхню кінцівку до кінцевої точки чжун-чун — середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця кисті і по внутрішніх відгалуженнях — до внутрішніх органів. Найбільший об'єм енергій через меридіан перикарда проходить від 19-ї до 21-ї години, а найменший — від 7-ї до 9-ї години.

Меридіан перикарда утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від четвертих міжребрових проміжків, від середин дистальних фаланг променевих країв середніх пальців кистей, мікроканалів окремих відгалужень вершин чакрових конусів серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, плечових, ліктьових, долонних чакр, пальцевих чакр середніх пальців кистей, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, їх розділень і з'єднань.

Основу лівого меридіана перикарда утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від лівого четвертого міжребрового проміжку, мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів серцевої, центральної, лівої молочної залози, вішудхи чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого зіркового каналу та їх з'єднань у каналовий пучок.

Основу правого меридіана перикарда утворюють сукупності мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від правого четвертого міжребрового проміжку, мікроканалів з відгалужень вершин чакрових конусів антисвіту, центральної, правої молочної залози,

вішудхи чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, правого зіркового каналу та їх з'єднань у каналовий пучок. Основи лівого і правого меридіанів перикарда мають суттєві відмінності у складі чакрових і зіркових мікроканалів. Основи можуть також утворювати окремі мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середин дистальних фаланг променевих країв середніх пальців кистей, окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів пальцевих чакр середніх пальців кистей, долонних, ліктьових і плечових чакр. Основи мають переважно мікроканали кольорів тонкоматеріальних тіл, чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, що будують основу, а також малу кількість безкольорових мікроканалів. Мікроканали основ правого і лівого меридіанів перикарда проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми відповідних кольорових частотно-хвильових діапазонів.

Додаткові меридіанові мікроканалові структури меридіана перикарда утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця кисті, окремих мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри середнього пальця кисті, долонної, ліктьової, плечової чакр, їх розділень і з'єднань. Додаткові меридіанові мікроканалові структури мають велику кількість безкольорових мікроканалів. Мікроканали додаткових меридіанових мікроканалових структур проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми безкольорових частотно-хвильових діапазонів і всіх кольорових частотно-хвильових діапазонів тонкоматеріальних тіл і значною мірою тих, які функціонально необхідні в даний момент тонкоматеріальним тілам, для забезпечення життєдіяльності перикарда, а також серцю, судинам, легням, діафрагмі, внутрішнім органам, молочним залозам, парасимпатичній нервовій системі, нервам, кісткам, суглобам, м'язам верхньої кінцівки, функціональним процесам організму, що залежать від цих органів і систем організму. Повністю інформаційно-енергетично забезпечуються життєдіяльність і функції перикарда і серця.

Власні меридіанові структури утворюються мікроканалами основи і додаткових структур меридіана перикарда. Вихідні мікроканали меридіана перикарда направляються до сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, зовнішньоструктурних і внутрішньоструктурних сіток субультраканалів перикарда, серця, судин, легень, діафрагми, внутрішніх органів, молочних залоз, парасимпатичної нервової системи, шкіри, нервів, кісток, суглобів, м'язів верхніх кінцівок і з'єднуються з ними. Цим забезпечується структурна єдність меридіана із інформаційно-енергетичною системою каналів, окремими структурами тонкоматеріальних тіл та специфічний інформаційно-енергетичний взаємообмін між ними. Вихідні мікроканали проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від меридіана до тонкоматеріальних структур перикарда, серця, судин, легень, діафрагми, внутрішніх органів, молочних залоз, парасимпатичної нервової системи, шкіри, нервів, кісток, суглобів, м'язів верхніх кінцівок, а через ультраканали, субультраканали і синапси вихідних мікроканалів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між ними.

Окремі вихідні мікроканали внутрішніх відгалужень лівого і правого меридіанів перикарда з'єднуються між собою у ділянці серця, судин, діафрагми, внутрішніх органів черевної порожнини і малого таза, забезпечуючи структурну єдність і функціональну взаємодію між ними. Через з'єднання вихідних мікроканалів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між лівим і правим меридіанами перикарда.

Мікроканали лівого меридіана перикарда значною мірою проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від серцевої, лівої молочної залози, лівої плечової, лівої ліктьової, лівої долонної чакр, пальцевої чакри середнього пальця лівої кисті і лівого зіркового каналу.

Мікроканали правого меридіана перикарда значною мірою проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від антисвіту, правої молочної залози, правої плечової, правої ліктьової, правої долонної чакр, пальцевої чакри середнього пальця правої кисті і правого зіркового каналу. В цьому проявляється функціональна відмінність між лівим і правим меридіанами перикарда. Лівий і правий меридіани однаковою мірою проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від центральної, вішудхи чакр, сушумни, меруданди, іди і пінгали.

На меридіані перикарда розміщується 9 біологічно активних точок (БАТ), які забезпечують інформаційно-енергетичний взаємообмін між меридіаном перикарда, універсальною життєвою інформаційно-енергетичною біоплазмою, специфічними життєвими інформаційно-

енергетичними біоплазмами, відповідними клітинами, тканинами, органами і системами організму та непрямі інформаційно-енергетичні взаємообміни, посередництвом чакр і зіркових каналів з інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. БАТ меридіана перикарда абсорбують специфічні інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми, які забезпечують на інформаційно-енергетичних, молекулярних, мікро- і макроанатомо-фізіологічних структурних рівнях життєдіяльність та функціональні процеси перикарда, серця, судин, легень, діафрагми, внутрішніх органів, молочних залоз, парасимпатичної нервової системи, шкіри, нервів, кісток, суглобів і м'язів верхніх кінцівок. Інформаційно-енергетичний взаємообмін між меридіаном перикарда та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища відбувається через 9 БАТ, через серцеву, центральну, антисвіту, молочних залоз, вішудху, плечові, ліктюві, долонні чакри, пальцеві чакри середніх пальців кистей, через сушумну, меруданду, іду, пінгалу і зіркові канали.

Меридіан перикарда — це сукупність мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок внутрішніх відділів ТМТ від переднього четвертого міжребрового проміжку, від середини дистальної фаланги променевого краю середнього пальця кисті, окремих мікроканалів з відгалужень вершин чакрових конусів серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, плечової, ліктювої, долонної чакр, пальцевої чакри середнього пальця кисті, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, меридіанів, їх з'єднань, розділень і структуризації у різнотипні меридіанові мікроканали, каналові пучки, шари, внутрішньомеридіанову сітку субультраканалів і 9-ти біологічно активних точок.

Лівий і правий меридіани перикарда та їх з'єднання утворюють симетричну пару меридіанів перикарда.

Симетрична пара меридіанів перикарда, вихідні мікроканали меридіанів, зовнішньоструктурна сітка субультраканалів, внутрішньоструктурні сітки субультраканалів, вхідні зовнішні мікроканали меридіанів перикарда та їх з'єднання утворюють автономну систему інформаційно-енергетичних мікроканалів перикарда.

Автономна система інформаційно-енергетичних мікроканалів меридіанів перикарда поділяється на ліву і праву половини. Кожна з половин з'єднується з мікроканалами чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і меридіанів, утворюючи з ними самостійні підсистеми мікроканалів.

Структурно-функціональні порушення меридіанів перикарда, їх системи мікроканалів, інформаційно-енергетичні блокади меридіанів і в меридіанах, неадекватні інформаційно-енергетичні взаємообміни меридіанів з клітинами, тканинами, органами, системами організму, структурами ТМТ, *індивідуально-універсальною життєвою інформаційно-енергетичною біоплазмою та індивідуально-специфічними життєвими інформаційно-енергетичними біоплазмами* на рівні фізичного тіла проявляються порушеннями функцій перикарда, серця, судин, парасимпатичної частини нервової системи, легень, діафрагми, внутрішніх органів, молочних залоз, шкіри, нервів, кісток, суглобів, м'язів верхніх кінцівок, хворобами серця, перикардитом, міокардитом, ендокардитом, неврогенною тахікардією, ангіною пекторис, гіпертонією, лімфаденітом, шлунковою кровотечею, апоплексією, недостатністю кровообігу, порушеннями обміну речовин, маститом, гіпогалактією, ларингітом, кашлем, хворобами легень, шлунка, гастритом, порушенням менструального циклу, захворюваннями м'язів і суглобів верхніх кінцівок, лускатим лишасом, міжребровою невралгією, відчуттям неспокою, головними болями, безсонням, психозом, істеричними приступами, депресивним синдромом, психічними розладами та іншими проявами.

Надлишок енергій у меридіані проявляється болями і напруженням м'язів верхніх кінцівок, болями у грудях, головними болями, почервонінням очей, закрипом, порушеннями функцій серця, підвищеною чутливістю і проявами злості.

Недостача енергій у меридіані проявляється слабкістю рук, відчуттям важкості в грудях, пожовтінням білкової оболонки очей, проносом, тахікардією, втомую і депресивними станами.

Ці прояви є симптомами, що свідчать про необхідність нормалізації структурно-функціонального стану меридіанів перикарда та їх автономної системи інформаційно-енергетичних мікроканалів. Достатній вплив на меридіани перикарда забезпечує необхідний терапевтичний ефект при лікуванні зазначених хвороб, синтез енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм, що охоронятимуть серце, будуть інформаційно-енергетично забезпечувати кровообіг, кровопостачання внутрішніх органів, обмін речовин, оптимальність сексуальних, психоемоційних реакцій та їх проявів, а при необхідності будуть перерозподіляти енергію між меридіанами першої половини симетричних пар меридіанів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. Львів.: „Каменяр”, 2003. – 376 с. + 34 арк. вклейок.
2. Васильчук А.Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. Львів.: „Каменяр”, 2003. – 648 с.
3. Васильчук А. Л. Система інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип. 13. – С. 8–18.
4. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (утворення меридіанів). // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип.14. – С. 8-11.
5. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (основа і додаткові структури меридіанів – продовження з випуску 14/2006) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип.15. – С. 7 – 17.
6. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (власні меридіанові структури – продовження з випуску 14 – 15/2006) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2007. Вип. 16. – С. 6 – 11.
7. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів та їх біологічно-активних точок // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2007. вип. 17. – С. 5-11.

Ю.В. ВІНТЮК

ПРОБЛЕМА ЗДОРОВ'Я В ТЕОРІЇ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ А. МАСЛОУ

У статті здійснено аналіз теорії самоактуалізації особистості А.Маслоу з позицій сучасних уявлень про здоров'я людини та його складові.

В статтє осуцествлєн анализ теории самоактуализации личности А. Маслоу с позиций современных представлений о здоровье и его составляющих.

The analysis of A.Maslow's theory of self-actualization of personality is carried out from positions of modern science about health of man and its constituents in the article.

Теорія самоактуалізації американського вченого-психолога Абрахама Маслоу належить до визначних досягнень сучасної психологічної науки. Саме він, ще у 50-х роках минулого сторіччя, мабуть, вперше запропонував підхід до вирішення проблеми виховання особистості через формування її здоров'я [6]. Через покращення здоров'я людини вчений бачив шлях до створення кращого світу. Відтак проблема формування гармонійно розвиненої особистості може бути вирішеною шляхом забезпечення її здоров'я. Теорія самоактуалізації фактично стала попередницею сучасних уявлень про здоров'я людини. Звідси постає завдання: з'ясувати, наскільки дана теорія відповідає сучасним уявленням про здоров'я людини, його складові та закономірності формування.

Створення теорії самоактуалізації пов'язане з розробкою гуманістичного напрямку в психології; що ознаменувало зміну точки зору на природу особистості та рушійні сили її розвитку. Це означало відмову від психоаналітичного розуміння людини – яке на той час набуло значного поширення – як внутрішньо суперечливої, обтяженої проблемами і комплексами істоти, приреченої на трагічне існування у ворожому оточуючому світі. Основну ідею нового, гуманістичного підходу в психології добре сформулював один з її основоположників, американський психолог К. Роджерс: “У мене не викликає довіри поширене уявлення, що людина за своєю суттю ірраціональна і, відповідно, якщо не контролювати її імпульсів, вони призведуть її до руйнування себе та інших. Точка зору, якої я дотримуюся, передбачає, що фундаментальна природа людини, котра діє вільно, конструктивна і заслуговує довіри” [10].

Таке зміщення акцентів дозволило психологам замість вивчення невротиків зайнятися, нарешті, дослідженням людей здорових, вродливих, щасливих і багатих. Цю стратегію використав, зокрема, А. Маслоу в своїй теорії самоактуалізації, яка описує найповнішу реалізацію талантів, здібностей і можливостей людини в суспільстві – на роботі, в колі сім'ї і друзів, а не в психіатричній клініці. Для того, щоб дізнатися, як люди можуть бігати, необхідно вивчати спортсменів, а не